Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2021. gada 3. jūnijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 43. un 45. pants – Direktīva 2006/112/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2008/8/EK – 44., 45. un 47. pants – Pakalpojumu sniegšana – Nodokļu piesaistes vieta – "Pastāvīgas iestādes" jēdziens – Nekustamā īpašuma iznomāšana kādā dalībvalstī – Tāda nekustamā īpašuma īpašnieks, kura juridiskā adrese ir Džērsijas salā

Lietā C-931/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa, Austrija) iesniedza ar 2019. gada 20. decembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 20. decembrī, tiesvedībā

Titanium Ltd

pret

Finanzamt Österreich, iepriekš – *Finanzamt Wien*,

TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents) un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Austrijas valdības vārdā – *A. Posch* un *F. Koppensteiner*, kā arī *J. Schmoll*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *L. Mantl* un *R. Lyal*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.), kā arī Direktīvu 2006/112, kas ir grozīta ar Padomes Direktīvu 2008/8/EK (2008. gada 12. februāris) (OV 2008, L 44, 11. lpp.) (turpmāk tekstā – "grozītā Direktīva 2006/112").

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Titanium Ltd*, kas ir reģistrēta Džērsijā [*Jersey*], un *Finanzamt Österreich*, iepriekš – *Finanzamt Wien* (Austrijas Finanšu pārvalde, iepriekš – Vīnes Finanšu pārvalde, Austrija; turpmāk tekstā – "finanšu pārvalde"), par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) piemērošanu ienākumiem no nekustamā īpašuma, kurš atrodas Austrijā, iznomāšanas par 2009. un 2010. finanšu gadu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2006/112

3 Direktīvas 2006/112 V sadaļā "To darījumu vieta, par kuriem uzliek nodokli" tostarp bija ietverta 3. nodaļa "Pakalpojumu sniegšanas vieta", kurā ietilpa šīs direktīvas 43.–59. pants.

4 Direktīvas 2006/112 43. pantā bija paredzēts:

"Par pakalpojumu sniegšanas vietu uzskata vietu, kur ir pakalpojumu sniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kur tam ir pastāvīga iestāde, no kuras veic pakalpojumu sniegšanu, vai ja nav šādas vietas vai pastāvīgas iestādes – tā pastāvīgās adreses vietu vai parasto dzīvesvietu."

5 Saskaņā ar šīs direktīvas 45. pantu:

"Pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, tostarp nekustamā īpašuma aģentu un ekspertu pakalpojumiem, kā arī būvdarbu sagatavošanas un koordinācijas pakalpojumiem, piemēram, arhitektu un būvdarbu uzraudzības uzņēmumu pakalpojumiem, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas īpašums."

6 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 193. pantu:

"PVN maksā ikviens nodokļa maksātājs, kas veic preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, par kuru uzliek nodokli, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar 194. līdz 199. pantu un 202. pantu nodokli maksā kāda cita persona."

7 Minētās direktīvas 194. pantā bija noteikts:

"1. Ja preču [piegādi] vai pakalpojumu [sniegšanu], par kuru uzliek nodokli, veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību tās dalībvalsts teritorijā, kurā maksājams PVN, dalībvalstis var paredzēt, ka par PVN nomaksu atbildīgā persona ir persona, kurai piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi.

2. Dalībvalstis izstrādā nosacījumus 1. punkta piemērošanai."

8 Šīs pašas direktīvas 196. pantā bija paredzēts:

"PVN maksā ikviens nodokļa maksātājs, kas saņēmis 56. pantā minētos pakalpojumus, vai 44., 47., 50., 53., 54. un 55. pantā minēto pakalpojumu saņēmējam, kurš PVN nolūkā ir identificēts dalībvalstī, kur maksājams PVN, ja pakalpojumus sniedz nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī."

Grozītā Direktīva 2006/112

9 Ar Direktīvu 2008/8 no 2010. gada 1. janvāra tika grozīta Direktīva 2006/112, it īpaši tās V sadaļas 3. nodaļā ietvertie noteikumi, kā arī tās 196. pants.

10 Grozītās Direktīvas 2006/112 44. pantā ir noteikts:

"Pakalpojumu sniegšanas vieta nodokļa maksātājam, kas darbojas kā tāds, ir vieta, kura ir nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta. Tomēr, ja pakalpojumus sniedz nodokļa maksātāja pastāvīgās iestādes vietā, kas nav viņa saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, šo pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas šī pastāvīgā iestāde. Ja šādas saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai pastāvīgas iestādes vietas nav, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur nodokļa maksātājam, kas saņem šos pakalpojumus, ir pastāvīgā adrese vai parastā uzturēšanās vieta."

11 Šīs direktīvas 45. pantā ir paredzēts:

"Pakalpojumu sniegšanas vieta personai, kas nav nodokļa maksātāja, ir vieta, kur ir pakalpojumu sniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta. Tomēr, ja pakalpojumus sniedz no pakalpojumu sniedzēja pastāvīgās iestādes vietā, kas nav viņa saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, šo pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas šī pastāvīgā iestāde. Ja šādas saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai pastāvīgās iestādes vietas nav, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur pakalpojumu sniedzējam ir pastāvīgā adrese vai parastā uzturēšanās vieta."

12 Minētās direktīvas 47. pants ir formulēts šādi:

"Pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, tostarp ekspertu un nekustamā īpašuma aģentu pakalpojumiem, izmitināšana viesnīcu nozarē vai līdzīgas funkcijas nozarēs, piemēram, tūristu nometnēs vai zemesgabalos, kas izveidoti par nometnes vietām, kā arī tiesību piešķiršana nekustamā īpašuma izmantošanai un būvdarbu sagatavošanas un koordinācijas pakalpojumiem, piemēram, arhitektu un būvdarbu uzraudzības uzņēmumu pakalpojumiem, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas nekustamais īpašums."

13 Grozītās Direktīvas 2006/112 193. un 194. pants būtībā ir identisks ar Direktīvas 2006/112 193. un 194. pantu.

14 Saskaņā ar grozītās Direktīvas 2006/112 196. pantu:

"PVN maksā ikviens nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kura nav nodokļa maksātāja, bet kura ir identificēta PVN nolūkā, kam sniedz 44. pantā minētos pakalpojumus, ja pakalpojumus sniedz nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī."

Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011

15 Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112 (OV 2011, L 77, 1. lpp.), 14. apsvērumā ir noteikts:

"Lai nodrošinātu, ka noteikumi attiecībā uz to darījumu vietām, par kuriem uzliek nodokli, tiek piemēroti vienādi, būtu jāprecizē tādi jēdzieni kā saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, pastāvīga iestāde, pastāvīga adrese un vieta, kur persona parasti uzturas. Nosakot pēc iespējas skaidrākus un objektīvākus kritērijus, tajā pašā laikā ņemot vērā [Eiropas Savienības] Tiesas judikatūru, būtu jāveicina šo jēdzienu praktiskā piemērošana."

16 Šīs Īstenošanas regulas 11. pantā ir noteikts:

"1. Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 44. pantu, "pastāvīgās iestādes vieta" ir jebkura vieta, kas nav šīs regulas 10. pantā minētā saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, ko raksturo pietiekama pastāvības pakāpe un piemērota struktūra cilvēkresursu un tehnisko resursu ziņā, kas tai ļauj saņemt un izmantot pakalpojumus, kuri sniegti tās pašas vajadzībām.

2. Piemērojot turpmāk uzskaitītos pantus, "pastāvīgās iestādes vieta" ir jebkura vieta, kas nav šīs regulas 10. pantā minētā saimnieciskās darbības veikšanas vieta, ko raksturo pietiekama pastāvības pakāpe un piemērota struktūra cilvēkresursu un tehnisko resursu ziņā, kas tai ļauj nodrošināt tās sniegtos pakalpojumus:

a) Direktīvas 2006/112/EK 45. pants;

b) no 2013. gada 1. janvāra Direktīvas 2006/112/EK 56. panta 2. punkta otrā daļa;

c) līdz 2014. gada 31. decembrim Direktīvas 2006/112/EK 58. pants;

d) Direktīvas 2006/112/EK 192.a pants.

3. PVN identifikācijas numurs pats par sevi nav pietiekams pamats uzskatīt, ka nodokļa maksātājam ir pastāvīgās iestādes vieta."

17 Saskaņā ar 65. pantu Īstenošanas regula Nr. 282/2011, kas stājās spēkā tās publicēšanas divdesmitajā dienā, proti, 2011. gada 12. aprīlī, ir piemērojama no 2011. gada 1. jūlija.

Austrijas tiesības

18 *Umsatzsteuergesetz 1994* (1994. gada Likums par apgrozījuma nodokli, *BGBl.* 663/1994; turpmāk tekstā – "*UStG*"), redakcijā, kas bija piemērojama līdz 2009. gada 31. decembrim, 19. panta 1. punktā bija noteikts:

"1. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā minētajos gadījumos nodokli maksā uzņēmējs un 11. panta 14. punktā minētajos gadījumos – rēķina izsniedzējs.

Par citiem pakalpojumiem (izņemot to, ka par atlīdzību tiek pieļauta federālo ceļu izmantošana) un par būvdarbiem nodokli maksā pakalpojuma saņēmējs, ja:

– uzņēmējam, kas sniedz pakalpojumus, valsts teritorijā nav ne domicila (juridiskās adreses), ne pastāvīgās dzīvesvietas, ne pastāvīgas iestādes [*Betriebsstätte*] un ja

– pakalpojumu saņēmējs ir publisko tiesību uzņēmējs vai juridiska persona.

Par šī nodokļa samaksu ir atbildīgs pakalpojumu sniedzējs uzņēmējs."

19 Redakcijā, kas ir piemērojama no 2010. gada 1. janvāra, *UStG* 19. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"1. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā minētajos gadījumos nodokli maksā uzņēmējs un 11. panta 14. punktā minētajos gadījumos – rēķina izsniedzējs.

Par citiem pakalpojumiem (izņemot to, ka par atlīdzību tiek pieļauta federālo ceļu izmantošana) un par būvdarbiem nodokli maksā pakalpojuma saņēmējs, ja:

– uzņēmējam, kas sniedz pakalpojumus, valsts teritorijā nav ne domicila (juridiskās adreses), ne pastāvīgās dzīvesvietas, ne pastāvīgas iestādes [*Betriebsstätte*], kas piedalās pakalpojumu sniegšanā, un ja

– pakalpojumu saņēmējs ir uzņēmējs 3.a panta 5. punkta 1. un 2. apakšpunkta izpratnē vai publisko tiesību juridiska persona, kura nav uzņēmējs 3.a panta 5. punkta 3. apakšpunkta izpratnē.

Par nodokļa samaksu ir atbildīgs pakalpojumu sniedzējs uzņēmējs."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

20 *Titanium* ir sabiedrība, kuras juridiskā adrese, kā arī vadība atrodas Džērsijā un kuras darbības mērķis ir nekustamā īpašuma pārvaldība, aktīvu pārvaldība un mājokļu un izmitināšanas vietu pārvaldība.

21 2009. un 2010. finanšu gadā šī sabiedrība diviem Austrijas uzņēmējiem iznomāja tai piederošo nekustamo īpašumu Vīnē (Austrija), un šai nomai bija piemērojams PVN.

22 Lai veiktu šos darījumus, kas bija vienīgie *Titanium* darījumi Austrijā, šī sabiedrība pilnvaroja kādu Austrijas namu apsaimniekošanas sabiedrību, lai tā darbotos kā starpnieks attiecībās ar pakalpojumu sniedzējiem un piegādātājiem, iekasētu nomas maksas un ekspluatācijas izmaksas, uzturētu komercreģistrus un sagatavotu datus PVN deklarācijai. Šos pakalpojumus pilnvarotais pārstāvis sniedza telpās, kuras neatrodas *Titanium* piederošajā nekustamajā īpašumā.

23 *Titanium* tomēr saglabāja pilnvaras pati pieņemt lēmumus par nomas attiecību izveidošanu un izbeigšanu, noteikt nomas ekonomiskos un juridiskos nosacījumus, veikt ieguldījumus un remontdarbus, kā arī organizēt to finansēšanu, izvēlēties trešās personas, kas sniegs citus iepriekš saņemamos pakalpojumus, un, visbeidzot, atlasīt, izraudzīties un uzraudzīt namu apsaimniekošanas sabiedrību.

24 Lai gan *Titanium* uzskatīja, ka tai nav jāmaksā PVN par tās nekustamā īpašuma iznomāšanas darbību, jo tai Austrijā nav pastāvīgas iestādes, finanšu pārvalde uzskatīja, ka iznomāts nekustamais īpašums ir šāda pastāvīga iestāde, un līdz ar to noteica PVN summu, kura šai sabiedrībai ir jāmaksā par 2009. un 2010. finanšu gadu.

25 *Titanium* vērsās *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa, Austrija) ar prasību pret finanšu pārvaldes lēmumiem, norādot – ja nav cilvēkresursu, tās iznomāto nekustamo īpašumu nevar uzskatīt par pastāvīgu iestādi.

26 Finanšu pārvalde savukārt uzsvēra, ka saskaņā ar *Umsatzsteuerrichtilinien 2000* (2000. gada noteikumi par apgrozījuma nodokli) uzņēmējs, kam Austrijas teritorijā ir nekustamais īpašums, kuru tas nodod nomai, par kuru ir jāmaksā PVN, ir jāuzskata par valsts uzņēmēju un ka pakalpojumu saņēmējam par šo darījumu nodoklis nav jāmaksā. Tādējādi nekustamā īpašuma iznomāšanas gadījumā vienmēr pastāv pastāvīga iestāde.

27 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka valsts tiesību norma, kas tai ir jāpiemēro, ir *UStG* 19. panta 1. punkts, kurā ir paredzēts, ka nodokļa saistības tiek nodotas pakalpojuma saņēmējam, ja uzņēmējs valsts teritorijā neveic uzņēmējdarbību vai tam tajā nav nevienas pastāvīgas iestādes (*Betriebsstätte*). Tā precizē, ka ar šo tiesību normu tika transponēts ne tikai Direktīvas 2006/112 196. pants, bet arī tās 194. pants.

28 Šī tiesa arī norāda, ka no 1997. gada 17. jūlija sprieduma *ARO Lease* (C-190/95, EU:C:1997:374) un 1998. gada 7. maija sprieduma *Lease Plan* (C-390/96, EU:C:1998:206) izriet, ka "pastāvīgas iestādes" jēdziens nozīmē, ka pakalpojumu sniedzējam konkrēti ir jābūt pašam saviem cilvēkresursiem un ka ar cita pilnvarota uzņēmuma cilvēkresursu izmantošanu nepietiek, lai konstatētu šāda jēdziena esamību.

29 Šajā ziņā iesniedzējtiesa uzsver, ka vairākas Vācijas nodokļu tiesas ir uzskatījušas, ka, lai gan vēja parks neizmanto nekādus cilvēkresursus, to var uzskatīt par pastāvīgu iestādi, ja šādam parkam ir būtiska vērtība un tam piemīt maksimāla stabilitātes pakāpe. Tā norāda, ka šobrīd tomēr *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) nav pieņēmusi lēmumu šajā jautājumā.

30 Tādējādi iesniedzējtiesa šaubās par "pastāvīgas iestādes" jēdzienu saistībā ar darbību, ja šāda iestāde tāpat kā pamatlietā aplūkotā šīs darbības izpildei nenodrošina nekādus tehniskus resursus un cilvēkresursus.

31 Šādos apstākļos *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai "pastāvīgas iestādes" jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, ka šādai iestādei vienmēr ir jābūt cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem un tādēļ šajā iestādē noteikti ir jābūt pieejamam pakalpojuma sniedzēja paša personālam, vai arī konkrēti valsts teritorijā esoša nekustamā īpašuma ar PVN apliekamas iznomāšanas gadījumā, kas ir tikai pasīvs pakalpojums, ar kuru pakalpojuma sniedzējs ļauj trešai personai darīt kaut ko, ko tā nevarētu darīt bez šīs atļaujas (*Duldungsleistung*), šo iestādi pat bez cilvēkresursiem var uzskatīt par "pastāvīgu iestādi"?"

Par prejudiciālo jautājumu

Par jautājuma pieņemamību

32 Austrijas valdība norāda, ka pretēji Direktīvas 2006/112 43. pantam un grozītās Direktīvas 2006/112 44. pantam pamatlietā ir piemērojams Direktīvas 2006/112 45. pants un grozītās Direktīvas 2006/112 47. pants, kuros ir paredzēts, ka ar nekustamo īpašumu saistītu pakalpojumu sniegšanas vieta ir tā, kur īpašums atrodas.

33 Šī valdība no tā secina, ka šajā lietā ir piemērojams Direktīvas 2006/112 194. pants un grozītās Direktīvas 2006/112 194. pants, nevis, kā to iesaka iesniedzējtiesa, Direktīvas 2006/112 196. pants un grozītās Direktīvas 2006/112 196. pants.

34 Šajā ziņā Austrijas Republika norāda, ka Direktīvas 2006/112 194. pantā un grozītās Direktīvas 2006/112 194. pantā dalībvalstīm ir sniegtas izvēles tiesības un tām ir uzticēts noteikt šo tiesību normu piemērošanas nosacījumus, nolemjot nodot vai nenodot nodokļa saistības pakalpojuma saņēmējam, līdz ar to Austrijas likumdevēja izdarītās izvēles dēļ iesniedzējtiesas uzdotajam jautājumam zūd priekšmets.

35 No tā Austrijas Republika secina, ka pamatlieta nav saistīta ar "pastāvīgas iestādes" jēdzienu, un tas pamato to, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek atzīts par nepieņemamu.

36 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā iedibinātās sadarbības starp to un valsts tiesām ietvaros tikai valsts tiesai, kas iztiesā lietu un kas ir atbildīga par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jānovērtē gan tas, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir nepieciešams sprieduma taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība. Līdz ar to, tā kā uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir jālemj (spriedums, 2021. gada 29. aprīlis, *Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny*, C-383/19, EU:C:2021:337, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 No tā izriet, ka uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, ko valsts tiesa ir uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu vienīgi tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saiknes ar faktisko situāciju pamatlietā vai pamatlietas priekšmetu, ja izvirzītā problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesiski apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2020. gada 1. oktobris, *Úrad špeciálnej prokuratúry*, C-603/19, EU:C:2020:774, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Šajā gadījumā iesniedzējtiesa Tiesai paziņotajā 2020. gada 19. augusta dokumentā norādīja, ka tai uzdotais jautājums vispārīgi attiecas uz Direktīvā 2006/112, kā arī Īstenošanas regulā Nr. 282/2011 ietverto "pastāvīgas iestādes" jēdziena interpretāciju un ka šajā jautājumā nav nevienas konkrētas atsauces uz šīs direktīvas 194. vai 196. pantu. Iesniedzējtiesa uzsvēra – tas, vai uz pamatlietu attiecas viens vai otrs no šiem pantiem, galu galā ir otršķirīgs faktors, jo gan viens, gan otrs no minētajiem pantiem rada jautājumu par to, kurā valstī nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, un tas nozīmē, ka abos gadījumos ir jālemj, vai pastāvīga iestāde pastāv.

39 Tādējādi Austrijas Republikas juridiskā nostāja nav vienīgā interpretācijas iespēja, ko varētu izvēlēties, un līdz ar to tā nevar padarīt prejudiciālo jautājumu nepieņemamu.

Par lietas būtību

40 Uzdodot jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai kādā dalībvalstī iznomāts nekustamais īpašums ir pastāvīga iestāde Direktīvas 2006/112 43. panta izpratnē, kā arī grozītās Direktīvas 2006/112 44. un 45. panta izpratnē apstākļos, kad šī nekustamā īpašuma īpašniekam nav pašam sava personāla, lai sniegtu ar nomu saistīto pakalpojumu.

41 Vispirms ir jānorāda, ka iesniedzējtiesa nav precizējusi, vai tā vēlas pārbaudīt, vai šo nekustamo īpašumu var kvalificēt kā tāda nodokļa maksātāja pastāvīgu iestādi, kas saņem vai tieši pretēji sniedz ar nomu, kura attiecas uz šo nekustamo īpašumu, saistītus pakalpojumus. Tomēr uz prejudiciālo jautājumu ir iespējams atbildēt, ņemot vērā abus šos gadījumus.

42 Jēdziens "pastāvīga iestāde" saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru nozīmē, ka ir jāpastāv minimālam veidojumam, kuram pastāvīgi ir pieejami cilvēkresursi un tehniskie resursi, kas ir nepieciešami, lai sniegtu noteiktus pakalpojumus. Tādējādi tas nozīmē pietiekamu pastāvības pakāpi un piemērotu struktūru no cilvēkresursu un tehnisko resursu viedokļa, lai varētu neatkarīgi sniegt noteiktus pakalpojumus (spriedums, 2007. gada 28. jūnijs, *Planzer Luxembourg*, C-73/06, EU:C:2007:397, 54. punkts un tajā minētā judikatūra). It īpaši struktūra, kam nav pašai savu cilvēkresursu, nevar ietilpt šajā "pastāvīgas iestādes" jēdzienā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1997. gada 17. jūlijs, *ARO Lease*, C-190/95, EU:C:1997:374, 19. punkts).

43 Šo judikatūru apstiprina Īstenošanas regulas Nr. 282/2011 11. pants, saskaņā ar kuru pastāvīgu iestādi raksturo it īpaši piemērota struktūra "cilvēkresursu un tehnisko resursu ziņā". Lai gan ir tiesa, ka šī īstenošanas regula saskaņā ar tās 65. pantu kļuva piemērojama tikai no 2011. gada 1. jūlija un tādējādi

ratione temporis nav piemērojama pamatlietā, minētās īstenošanas regulas 14. apsvērumā ir noteikts, ka tās mērķis ir precizēt dažus jēdzienus, tostarp "pastāvīgas iestādes" jēdzienu, ņemot vērā Tiesas judikatūru.

44 Šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka prasītājai pamatlietā nav pašai sava personāla Austrijā un ka personas, kam ir uzticēts veikt atsevišķus pārvaldības uzdevumus, šī sabiedrība ir pilnvarojusi ar līgumu, bet pati paturējusi tiesības pieņemt visus būtiskos lēmumus saistībā ar attiecīgā nekustamā īpašuma nomu.

45 Nekustamais īpašums, kam nav nekādu cilvēkresursu, kuri to padara spējīgu rīkoties neatkarīgi, acīmredzami neatbilst judikatūrā izstrādātajiem kritērijiem, lai tas tiktu kvalificēts par pastāvīgu iestādi gan Direktīvas 2006/112, gan grozītās Direktīvas 2006/112 izpratnē.

46 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka nekustamais īpašums, kas dalībvalstī ir iznomāts apstākļos, kad šī nekustamā īpašuma īpašniekam nav pašam sava personāla, lai sniegtu ar nomu saistīto pakalpojumu, nav pastāvīga iestāde Direktīvas 2006/112 43. panta, kā arī grozītās Direktīvas 2006/112 44. un 45. panta izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

47 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

Nekustamais īpašums, kas kādā dalībvalstī ir iznomāts apstākļos, kad šī nekustamā īpašuma īpašniekam nav pašam sava personāla, lai sniegtu ar nomu saistīto pakalpojumu, nav pastāvīga iestāde Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 43. panta, kā arī Direktīvas 2006/112, kura grozīta ar Padomes Direktīvu 2008/8/EK (2008. gada 12. februāris), 44. un 45. panta izpratnē.

[Paraksti]